

de betrokkenen bijslagen voor kinderen ten laste of voor wezen toe te kennen wanneer niet of niet meer is voldaan aan de voorwaarden die in de wettelijke regeling van de woonstaat zijn gesteld voor de toekenning van dergelijke bijslagen, en het recht van de rechthebbende op het pensioen of de rente dan wel het recht van de wezen van de overleden werknemer in de andere lidstaat niet uitsluitend op de wettelijke regeling van die lidstaat berust. In een dergelijke situatie kan het bevoegde orgaan van de andere lidstaat dan de woonstaat niettemin zijn gehouden de betrokken bijslagen toe te kennen op grond van een socialezekerheidsverdrag tussen de twee betrokken lidstaten, dat in hun nationaal recht is opgenomen vóór de inwerkingtreding van de verordening, wanneer de betrokkenen een verworven recht hebben dat dit verdrag na die inwerkingtreding van toepassing blijft.

(¹) PB C 122 van 29.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 17 september 2002

**in zaak C-498/99 (verzoek van het VAT and Duties Tribunal, Manchester om een prejudiciële beslissing):
Town & County Factors Ltd tegen Commissioners of
Customs & Excise (¹)**

**(„Zesde BTW-richtlijn — Werkingssfeer — Spel waarbij
organisator slechts ereschuld aangaat — Maatstaf van
heffing”)**

(2002/C 274/05)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-498/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het VAT and Duties Tribunal, Manchester (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Town & County Factors Ltd en Commissioners of Customs & Excise, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 2, punt 1, 6, lid 1, en 11, A, lid 1, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld

als volgt: N. Colneric, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 17 september 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 2, punt 1, van de Zesde Richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat een dienst die wordt verricht onder bezwarende titel, maar niet uit hoofde van in rechte afdwingbare verplichtingen, omdat is overeengekomen dat de dienstverrichter ter zake van deze dienst slechts een ereschuld op zich neemt, een aan belasting over de toegevoegde waarde onderworpen handeling vormt.
- 2) Artikel 11, A, lid 1, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388) moet aldus worden uitgelegd, dat het volle bedrag van de door de organisator van een spel ontvangen deelnamekosten de maatstaf van heffing voor dit spel vormt, indien de organisator vrij over genoemd bedrag kan beschikken.

(¹) PB C 47 van 19.2.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 17 september 2002

**in zaak C-513/99 (verzoek van de korkein hallinto-oikeus om een prejudiciële beslissing):
Concordia Bus Finland Oy Ab tegen Helsingin kaupunki, HKL-Bussiliikenne (¹)**

(„Openbare aanbesteding van diensten in vervoersector — Richtlijnen 92/50/EEG en 93/38/EEG — Aanbestedende gemeente die busvervoer organiseert en waarvan economisch onafhankelijk lichaam als inschrijver aan aanbesteding deelneemt — Inaanmerkingneming van milieucriteria ter bepaling van economisch voordeligste aanbidding — Toelaatbaarheid wanneer inschrijvend gemeentelijk lichaam deze criteria makkelijker vervult”)

(2002/C 274/06)

(Procestaal: Fins)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-513/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de korkein hallinto-oikeus